

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js63, 16b-17.19b; Js64, 3-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sina, Issand, oled meie Isa, muistsest ajast on sinu nimi “Meie Lunastaja”. Miks lased sina, Issand, meil eksida sinu teedelt, teha kõvaks oma südame, nõnda et me sind enam ei karda. Pöördu tagasi oma sulaste, oma pärisosa rahva pärast. Kärista lõhki taevas ja tule, nii et mäed värisevad su palge ees. Ükski kõrv pole kuulnud ega ükski silm näinud teist Jumalat peale sinu, kes aitab tema peale lootjat. Sina tuled ju vastu sellele, kes rõõmsasti õigluses elab, neile, kes mõtlevad sinu teedest. Vaata, sa vihastusid, et meie tegime pattu, elasime kaua oma pattudes ja hakkasime sinu vastu mässama. Me kõik oleme saanud roojaseks ja meie õiglus on nagu määrdunud riie. Me oleme nagu närtsinud lehed ja meie süü kannab meid tuulena minema. Ei ole kedagi, kes hüüaks appi sinu nime, keegi ei õhuta end sinust kinni haarama, sest sina oled peitnud oma palge meie eest ja andnud meid meie süütegude meelevalda. Aga nüüd, Issand, oled sina meie Isa. Meie oleme savi ja sina oled meid vorminud – meie kõik oleme sinu kätetöö.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps80, 15-16.18-19 R:4)

R: Issand, lase oma pale paista meie üle, siis oleme päästetud.

Sina, Iisraeli karjane, kuulata,
kes sa troonid keerubite üle.

Ärata oma vägevus
ja tule meile appi.

R:

Taevavägede Jumal, pööra end jälle meie poole!

Vaata taevast alla ja näe!

Külasta seda viinapuud

ja seda viinamäge, mille sinu parem käsi on istutanud.

R:

Sinu käsi kaitsku meest su paremal käel,
inimesepoega, kelle sa oled teinud tugevaks sind teenima.

Hoia meid elus, ja me hüüame appi sinu nime,

me ei pöördu sinust enam kõrvale.

R:

(Teine lugemine 1Ko1,3-9)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Armumõju ja rahu Jumalalt, meie Isalt ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt! Ma tänan alati oma Jumalat teie pärast, selle armu eest, mis teile on Kristuses Jeesuses antud. Te olete ju oletegi rikkaks saanud kõigi õpetusesõnade ja kõige tunnetuse poolest, ning tunnistus Kristusest on teisse kinnitatud.

Nii ei ole teil puudu ühestki Jumala annist, kui te ootate meie Issanda Jeesuse Kristuse ilmumist, kes kinnitab teid kuni lõpuni, et te oleksite laitmatult puhtad meie Issanda Jeesuse Kristuse päeval. Sest ustav on Jumal, kes on teid kutsunud osadusse tema Poja Jeesuse Kristuse, meie Issandaga. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85,8)

Halleluuja. Issand, osuta meile oma armu,
ja lase meil osa saada igavesest õndsusest. Halleluuja.

(Evangeelium Mk13 ,24-37)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngeritele: “Neil päevil, pärast suurt ahistust, pimeneb päike ja kuu ei anna enam oma valgust, tähed langevad taevast alla ja taevavägesid kõigutatakse. Siis nähakse Inimese Poega tulevat pilve sees suure väe ja auhiilgusega. Ning tema läkitab oma inglid ja kogub kokku oma äravalitud kõigi nelja tuule poolt, maa äärest taeva ääreni.

Pange tähele võrdpilti viigipuust: kui selle oksad ajavad uusi võrseid ja lähevad lehte, siis te teate, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda sündivat, siis teadke, et lõpp on ukse ees. Tõesti ma ütlen teile: see sugupõlv ei kao enne ära, kui see kõik sünnib. Aga kui taevast ja maa hävinevad, siis minu sõnad ometi ei kao. Kuid sellest tunnist ja päevast ei tea keegi – ei inglid taevast ega Poeg –, ainult Isa ainuüksi.

Vaadake ette ja valvake, sest teie ei tea, millal on aeg kätte jõudnud. Sellega on nii nagu mehega, kes läks teele võõrale maale ja jättis oma sulastele ülesande – igapäevastele tema töö, aga uksehoidjal ta käskis valvata. Nõnda tuleb ka teil ärkvel olla, sest te ei tea, millal majaisand tuleb, kas õhtul või keskööl, kukelaulu ajal või varahommikul, et kui ta äkki on kohal, siis ta ei leiaks teid magamas. Aga mida ma ütlen, ütlen kõigile: valvake!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: “Pange tähele võrdpilti viigipuust: kui selle oksad ajavad uusi võrseid ja lähevad lehte, siis te teate, et suvi on lähedal.” Mida tahab see võrdpilt maailmalõpu kontekstis meile öelda? Kui ainult seda, et nii loodus kui inimese elu alluvad saatuse seaduspärasustele, siis oleks asjakohasem visandada võrdpilt sügisest viigipuust, mille lehed lähevad kollaseks ja pudenevad maha. Maailmalõpp kajastub meie teadvuses ikka hirmsate sündmuste ootusega. Kuid evangeelium räägib nimme kevadisest tärkamisest, inimese lootusest ja Jumala loometöö olemusest – sellest, et kord looduna ja sündinuna ei sure inimene surres igavesti, vaid teda ootab lõppematu, igavene elu.

Nii et kui peaks juhtuma, et viimnepäev kõiges oma hiilguses meie elupäevil veel kohale ei jõua, siis jääb meie ülesanne siin maailmas ikka samaks. Põhimõtteliselt on kõik väga lihtne: kui me teeme head, siis saame taevasse, kui teeme kurja ega kahetse, siis läheme põrgusse... Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, täna algav adventiaeg on omamoodi vastuoluline. Ühelt poolt on see tasane ja armas, seda iseloomustab küünlavalgus ja vaiksed laulud. Kui aga lugeda Jeesuse taastulemisega seotud evangeeliumilõike, siis tõuseb kananahk ihule. Hirmsate ennete kirjeldamisel ja ähvardamisel ei hoia evangelist oma fantaasiat tagasi, kuid selle kohta, mida meeldivat me võiksimme pärast Jeesuse taastulemist läbi elada, on vaevalt üks lause.

Inimesele, kes on elus pidanud palju koole lõpetama, tuletavad Jeesuse sõnad ärkvelpüsimisest meelde eksamisessiooni, kus tuupimine käis nii õöl kui päeval ja õppurid käisid ringi nagu varjud. Niisugusele koormusele poleks tervis kaua vastu pidanud, kuid mõneks nädalaks enne eksameid oli see noorele inimesele siiski väljakannatav. Kui me peaksime aga nüüd järgima soovitusi, et meil tuleb ärkvel olla nii õhtul kui keskkööl, kukelaulu ajal kui ka varahommikul, siis tuleb välja, et magada on lubatud ainult päeva ajal – või veel parem, kui me üldse ei magaks...

Tõsised piibliuurijad ütleks seepeale nüüd otsekohe, et vanu tekste ei saa lugeda täpselt niisugustena nagu need on kirja pandud, ja et valvamise kujundi all on ülekantud tähenduses mõeldud laitmatut, patuta elu – mida inimene elab nii, et ta ei viska tänaseid probleeme homse varna ega võta homsetelt võimalustelt võlgu tänaste soovide jaoks.

Võibolla on see tõsi, kuid tänapäeva maailm on keskendunud detailidele ja täpsusele – justkui paljudest lülidest koosnevatele süsteemikettidele, millest ei saa jätta välja ühtegi lüli. Näiteks on uksevõti võrreldes ukse endaga tavaliselt väga väike, kuid ilma õige võtmeta jääme ukse taha, või siis on sissesaamine seotud paljude ebameeldivustega; samuti, kui me sisestame kasvõi ühe märgi turvakoodist valesti, ei pääse me ligi ei oma internetikontodele ega pangaarvele. Tõlgendatavused ostu-, müügi- või üürilepingute tekstis võivad meile kalliks maksma minna, seetõttu nõuame dokumentidelt selgust, mis välistaks tõlgendusvõimalused juba eos. Elu nõuab meilt täpsust, ning seetõttu torkavad meile otsekohe silma need elementaarsed loogikavead ja stsenaariumid, mis päris elus ei saa toimida hästi.

Sellepärast ei suuda me ka evangeeliumi lugedes oma mõistuse häält päriselt vaikima sundida, kui see ütleb, et võibolla tuleks siiski juhtohje enda käes hoida ja rahulikult öösel oma uni täis magada, sest siis on tõenäosus Jeesuse taastulemise ajal ärkvel olla lõpuks ikkagi suurem kui kogu aeg unisena ringi koperdades.

Armsad õed ja vennad, “Tõesti ma ütlen teile: see sugupõlv ei kao enne ära, kui see kõik sünnib,” ütles Jeesus, ja kui ta veel oma kaasaegsete eluajal tagasi ei tulnud, siis nüüd, ligi 2000 aastat hiljem, leiame meie tema sõnadest uue rõõmsa lootusesõnumi: Jeesus tuleb tagasi veel enne kui inimkond ent täielikult ära hävitab, enne kui me ahviks tagasi või edasi areneme või muul viisil mandume. Sellepärast võimegi olla ikka rõõmsad ja ootuseärevad: laulgem vaikseid laule, põletagem küünlaid ja ärgem tehkem pattu. Aamen.